

פרידה מחברה יקרה / יניב שגיא

דברים בהלוויה

משפחה יקרה - איציק, הדר, אורית, שרון, הנכדים, בני המשפחה, חברי עין השופט, חברים ומלווים.

אנו מתכנסים היום בבית העלמין של עין השופט כדי ללוות בדרכה האחרונה את נעמי פלג - בת הקיבוץ, חברת הקיבוץ, אחת משלנו.

נעמי נולדה בשנת 1947, הבת השנייה למנחם ושרנקה וקסלר, ממייסדי עין השופט, אחות צעירה לאיה.

כאן גדלה והתחנכה בקבוצת "גפן", וכאן גם בחרה לבנות את חייה כחברת הקיבוץ מאז שנת 1969.

נעמי הייתה רעייתו של איציק - שותפתו למסע חיים של יצירה, חינוך, עשייה ואחריות. תמיד לצידו - תומכת, מאזנת ומעניקה כוח ושקט. יחד בנו בית של אהבה, משפחה וערכים.

תמונה מהשנים האחרונות - איציק ונעמי, הזוג ההולך מדי יום בסובב עין השופט, הולכים ומשוחחים. עוצרים לשיחת רעים וממשיכים ביחד התומך שלהם.

נעמי, האמא המסורה לשרון אורית והדר, וסבתא אוהבת וגאה לנכדיה, שהיו מקור לשמחה, לגאווה ולאהבה גדולה בחייה.

במשך עשרות שנים נשאה נעמי באחריות ובמסירות שקטה בתפקידים רבים בקיבוץ: במפעלים - מברג ומשנקים, שהפכה לאלתם, כחברה בוועדות הקיבוץ וכגזברית ועדת ההשתלמות.

היא יצאה עם משפחתה לשליחות בארצות הברית, מטעם "השומר הצעיר", שם תרמה רבות לעבודת התנועה והקהילה. היא הייתה מטפלת, עבדה במטבח הקיבוץ, ניגנה שנים רבות בתזמורת המנדולינות "הר ועמק", וגם שם, כמו בכל מקום, דאגה לאנשים ולפרטים הקטנים, שאיפשרו לאחרים לעשות את שלהם.

בשנים האחרונות הייתה נעמי חברה בצוות האבלות של הקיבוץ. ברגישות, באחריות ובמסירות ליוותה משפחות בשעותיהן הקשות, דאגה לכל פרט והייתה שותפה למתן כבוד אחרון לחברי הקהילה. היום אנו עומדים כאן, בני הקהילה שאותה שירתה בנאמנות, כדי להעניק לה את אותו הכבוד האחרון שהיא ידעה להעניק לאחרים באהבה ובענווה.

כך הייתה נעמי - אישה של עשייה, של אחריות ושל נתינה. לא ביקשה לעצמה את אור הזרקורים, אלא הייתה מן האנשים שעליהם נשענת קהילה. במסירות ובהתמדה היא תרמה את חלקה במשך כל חייה והשאירה חותם עמוק בליבם של רבים.

איציק, הדר, אורית, שרון, הנכדים ובני המשפחה - בית עין השופט כולו מחבק אתכם היום. אנו שותפים לאבלכם ולכאבכם מהפרידה מנעמי, שהייתה חלק בלתי נפרד מסיפורו של המקום הזה.

נעמי, אנו נפרדים ממך היום במקום שהיה ביתך כל חיך, ומשיבים לך תודה - על חיים של נתינה, של אחריות, של אהבת אדם ושל נאמנות לקהילה ולמשפחה.